

Sygn. akt: III U 521/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 września 2014 r. w O.

sprawy z odwołania B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 14.05.2014r. znak (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje B. S. prawo do emerytury począwszy od dnia 23.05.2014r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.05.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił B. S. prawa do emerytury.

B. S. wniósł odwołanie od tej decyzji. Podniósł, że pracował w warunkach szczególnych w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) S.A. w O. w okresie od dnia 03.10.1972r. do dnia 03.12.1995r. na stanowisku operatora spycharki. Tym samym spełnił warunki do uzyskania prawa od emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że B. S. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowania się ponad 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 28.04.2014r. B. S. złożył w Oddziale ZUS wniosek o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych. ZUS ustalił, że na dzień 01.01.1999r. legitymuje się on łącznym stażem pracy w wymiarze 26 lat, 2 miesiące i 5 dni, lecz nie przepracował 15 lat w szczególnych warunkach.

ZUS zaliczył wnioskodawcy jedynie okres pracy wykonywanej w szczególnych warunkach od dnia 04.12.1995r. do dnia 31.12.1998r. w (...) S.A. Okres ten wyniósł 3 lata i 28 dni.

B. S. urodził się dnia (...) Zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest **art.184** ustawy **o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń** (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) w zw. z **§4** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. **w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze** (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 31.12.1948r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy odwołujący zgromadził 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a w szczególności czy pracował w szczególnych warunkach w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) S.A. w O. w okresie od dnia 03.10.1972r. do dnia 03.12.1995r.

Odwołujący nie złożył do ZUS świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Natomiast ze świadectwa pracy z dnia 31.03.1991r. wynikało, że pracował w (...) na stanowisku posadzkarz-lastrykarz, a następnie operator spycharki (k.35 akt kapitału pocz.).

Z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych odwołującego ze spornego okresu wynika, że odwołujący został przyjęty do (...) od dnia 03.10.1972r. na stanowisko posadzkarz-lastrykarz. Na kartach wynagrodzeń do 1981r. odwołujący określany jest mianem „posadzkarz”. Pierwszy zapis świadczący o tym, że odwołujący został operatorem spycharki pojawił się na karcie wynagrodzeń z 1981r. W następnych latach odwołujący we wszystkich dokumentach konsekwentnie określany był już jako „operator spycharki” lub „maszynista ciężkich maszyn budowlanych”. Nadto z zaświadczenia o uprawnieniach na obsługę spycharek wynika, że zdobył te uprawnienia dnia 18.05.1979r.

Natomiast z zeznań świadków W. O.(k.20v) i A. W.(k.20v) wynika, że B. S.był operatorem spycharki DT, która stanowiła ciężką maszynę budowlaną. Dodatkowo z zeznań odwołującego (k.20v-21) wynika, że na początku zatrudnienia pracował jako posadzkarz-lastrykarz, następnie w 1979r. został skierowany na kurs operatora sprzętu ciężkiego – spycharki i po jego ukończeniu – od sierpnia 1979r. pracował jako operator spycharki. Odwołujący powoływał się przy tym na życiorys, który napisał, przyjmując się do kolejnej pracy, czyli do S. E.. Napisał w nim wówczas, że właśnie od sierpnia 1979r. pracował jako operator spycharki (k.19).

Sąd zasadniczo dał wiarę zeznaniom świadków i odwołującego. Ich zeznania uzupełniają dokumentację pracowniczą i tworzą z nią logiczną całość. Przy czym Sąd uznał, że z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych można wywieść wniosek, że dopiero od 1981r. odwołujący był operatorem spycharki. Ponieważ nie można ustalić, od jakiej dokładnie daty objął to stanowisko, wobec powyższego Sąd jako datę pewną przyjął dzień 01.01.1982r. Ponadto Sąd uwzględnił, że w okresie od dnia 10.06.1986r. do dnia 11.04.1987r. B. S. korzystał z urlopu bezpłatnego, podczas którego wyjechał w ramach innego pracodawcy i świadczył pracę w Bułgarii jako lastrykarz. Następnie wrócił do (...) i nadal był operatorem spycharki aż do końca zatrudnienia.

Wobec powyższego Sąd uznał, że zachodzą podstawy do uznania okresu od dnia 01.01.1982r. do dnia 09.06.1986r. (4 lata, 5 miesięcy i 9 dni) oraz okresu od dnia 12.04.1987r. do dnia 03.12.1995r. (8 lat, 7 miesięcy i 22 dni) za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach jako maszynisty ciężkich maszyn budowlanych. Stanowisko to jest wyszczególnione w wykazie A dziale V poz.3 w/w rozporządzenia. Natomiast w Zarządzeniu Ministra nr 9 z dnia 01.08.1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę stanowisko **maszynisty spycharek** wyszczególnione jest w wykazie A dział V poz. 3 pkt 3. Jest to okres wynoszący **13 lat, 1 miesiąc i 1 dzień**. Łącznie z okresem uznanym przez ZUS (3 lata i 28 dni) odwołujący wykazał, iż na dzień 01.01.1999r. zgromadził **16 lat, 1 miesiąc i 29 dni** pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Odwołujący wraz z wnioskiem o emeryturę złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa. Tym samym spełnił wszelkie warunki do uzyskania prawa do emerytury.

Sąd przyznał odwołującemu prawo do emerytury począwszy od dnia (...) stosownie do treści art.129 ust.1 w/w ustawy, albowiem z tym dniem odwołujący ukończył 60 lat.

Z tych względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję na mocy **art.477¹⁴§2 kpc.**

Stosownie do treści art.118 ust.1a w/w ustawy Sąd zobligowany był orzec, czy organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatecznej okoliczności niezbędnej do przyznania prawa do emerytury odwołującemu. Sąd uznał, że ZUS takiej odpowiedzialności nie ponosi. Organ rentowy ocenia prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach na podstawie treści świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W niniejszej sprawie odwołujący nie złożył takiego świadectwa. Dopiero postępowanie dowodowe przeprowadzone przed Sądem wykazało, że w spornym okresie odwołujący pracował w szczególnych warunkach.

Wobec powyższego Sąd orzekł o braku odpowiedzialności organu rentowego za nieprzyznanie prawa do emerytury stosownie do treści **art.118 ust.1a** w/w ustawy.